

พระราชบัญญัติ

วิชาชีพเวชกรรม

พ.ศ. ๒๕๑๑

ภูมิพลอดุลยเดช ป.ร.

ให้ไว้ ณ วันที่ ๓๐ กันยายน พ.ศ. ๒๕๑๑

เป็นปีที่ ๒๓ ในรัชกาลปัจจุบัน

พระบาทสมเด็จพระปรมินทรมหาภูมิพลอดุลยเดช มี
พระบรมราชโองการโปรดเกล้า ฯ ให้ประกาศว่า

โดยที่เป็นการสมควรให้มีการควบคุมการประกอบวิชาชีพ
เวชกรรมแยกออกจากการควบคุมการประกอบโรคศิลปะ และ
ให้มีแพทยสภาควบคุมการประกอบวิชาชีพเวชกรรมโดยเฉพาะ

จึงทรงพระกรุณาโปรดเกล้าฯ ให้ตราพระราชบัญญัติขึ้นไว้
โดยคำแนะนำและยินยอมของรัฐสภา ดังต่อไปนี้

มาตรา ๑ พระราชบัญญัตินี้เรียกว่า “พระราชบัญญัติ
วิชาชีพเวชกรรม พ.ศ. ๒๕๑๑”

มาตรา ๒ พระราชบัญญัตินี้ให้ใช้บังคับตั้งแต่วันถัดจาก
วันประกาศในราชกิจจานุเบกษาเป็นต้นไป

มาตรา ๓ บรรดาบทกฎหมาย กฎ และข้อบังคับอื่นใน
ส่วนที่มีบัญญัติไว้แล้วในพระราชบัญญัตินี้ หรือซึ่งขัดหรือแย้ง
กับบทแห่งพระราชบัญญัตินี้ ให้ใช้พระราชบัญญัตินี้แทน

มาตรา ๔ ในพระราชบัญญัตินี้

“วิชาชีพเวชกรรม” หมายความว่า วิชาชีพเกี่ยวกับการ
ตรวจโรค การป้องกันโรค การบำบัดโรค หรือการผดุงครรภ์
ด้วยวิธีการที่กระทำโดยตรงต่อร่างกายของบุคคลอื่นตามหลัก
วิทยาศาสตร์ และหมายความรวมถึงการกระทำโดยตรงต่อ
ร่างกายของบุคคลอื่นด้วยการผ่าตัด ฉีดยา ฉีดสารเข้าใน
ร่างกายเพื่อการเสริมสวย การบำรุงร่างกาย การทำหมัน การคุม
กำเนิด หรือสอดใส่วัตถุใดๆ เข้าในมดลูกหรือครอบมดลูกเพื่อ
การคุมกำเนิด

เล่ม ๘๕ ตอนที่ ๘๑ ราชกิจจานุเบกษา ๘ ตุลาคม ๒๕๑๑

“คณะกรรมการ” หมายความว่า คณะกรรมการแพทยสภา
 “กรรมการ” หมายความว่า กรรมการแพทยสภา

“รัฐมนตรี” หมายความว่า รัฐมนตรีผู้รักษาการตามพระราชบัญญัตินี้

มาตรา ๕ ให้จัดตั้งสภาขึ้นสภาหนึ่งเรียกว่า “แพทยสภา” มีวัตถุประสงค์และอำนาจหน้าที่ตามที่กำหนดในพระราชบัญญัตินี้

เพื่อให้แพทยสภาเป็นนิติบุคคล

มาตรา ๖ แพทยสภามีวัตถุประสงค์ ดังต่อไปนี้

(๑) ส่งเสริมการศึกษา การวิจัยและการประกอบวิชาชีพ
 ในทางการแพทย์

(๒) สอดส่อง ดูแลความประพฤติและมรรยาทของผู้
 ประกอบวิชาชีพเวชกรรม

(๓) ส่งเสริมความสามัคคีและผดุงเกียรติของสมาชิก
 แพทยสภา

(๔) ส่งเสริม ช่วยเหลือ แนะนำ เผยแพร่และให้การ
 ศึกษาแก่ประชาชนในเรื่องที่เกี่ยวกับการแพทย์

มาตรา ๗ แพทยสภามีอำนาจและหน้าที่ ดังต่อไปนี้

(๑) อนุมัติหรือออกวุฒิบัตรแสดงความรู้หรือความชำนาญให้แก่ผู้ประกอบวิชาชีพเวชกรรม

(๒) ดำเนินการเพื่อให้ผู้มีปริญญาหรือประกาศนียบัตรในวิชาแพทยศาสตร์ได้รับการฝึกหัดเพื่อเป็นผู้ประกอบวิชาชีพเวชกรรม และดำเนินการเพื่อให้ผู้ประกอบวิชาชีพเวชกรรมได้รับการฝึกอบรม

(๓) รับรองวิทยฐานะของโรงพยาบาลหรือสถาบันทางแพทยอื่น เพื่อให้ผู้มีปริญญาหรือประกาศนียบัตรในวิชาแพทยศาสตร์ได้รับการฝึกหัดเพื่อเป็นผู้ประกอบวิชาชีพเวชกรรม หรือเพื่อให้เป็นที่ฝึกอบรมผู้ประกอบวิชาชีพเวชกรรมเพื่อการออกวุฒิบัตร

มาตรา ๘ แพทยสภาประกอบด้วยสมาชิกสองประเภท
คือ

(๑) สมาชิกสามัญ ได้แก่ผู้มีคุณสมบัติ ดังต่อไปนี้

(ก) มีอายุครบยี่สิบปีบริบูรณ์แล้ว

(ข) ไม่เป็นผู้มีความประพฤติดีเสียหายซึ่งคณะกรรมการเห็นว่าน่าจะนำมาซึ่งความเสื่อมเสียเกียรติศักดิ์แห่งวิชาชีพ

(ก) ไม่เคยต้องโทษจำคุกโดยคำพิพากษาให้จำคุกในคดีซึ่งคณะกรรมการเห็นว่าอาจนำมาซึ่งความเสื่อมเสียเกียรติศักดิ์แห่งวิชาชีพ

(ง) ไม่เป็นผู้มีจิตพินเพื่อนไม่สมประกอบ หรือ ไม่เป็นผู้มีร่างกายทุพพลภาพหรือเป็นโรคซึ่งคณะกรรมการเห็นว่า ไม่สมควรให้ประกอบวิชาชีพเวชกรรม

(๒) สมาชิกกิตติมศักดิ์ ได้แก่ผู้ทรงคุณวุฒิซึ่งแพทยสภาเชิญให้เป็นสมาชิกกิตติมศักดิ์

มาตรา ๘ แพทยสภาอาจมีรายได้ ดังต่อไปนี้

(๑) เงินอุดหนุนจากงบประมาณแผ่นดิน

(๒) ค่าจดทะเบียน ค่าบำรุง และค่าธรรมเนียมต่าง ๆ

(๓) ผลประโยชน์จากการลงทุนและกิจกรรมอื่น

(๔) ทรัพย์สินที่มีผู้บริจาคให้

มาตรา ๑๐ ให้รัฐมนตรีดำรงตำแหน่งสถานายกพิเศษแห่งแพทยสภามีอำนาจและหน้าที่กำกับกิจการของแพทยสภาตามที่บัญญัติไว้ในพระราชบัญญัตินี้

มาตรา ๑๑ ให้มีคณะกรรมการคณะหนึ่งเรียกว่า “คณะกรรมการแพทยสภา” ประกอบด้วยปลัดกระทรวงสาธารณสุข อธิการบดีมหาวิทยาลัยแพทยศาสตร์ เจ้ากรมแพทย์ทหารบก

นายแพทย์ใหญ่ทหารเรือ เจ้ากรมแพทย์ทหารอากาศ หัวหน้ากองแพทย์กรมตำรวจ อธิบดีกรมการแพทย์ อธิบดีกรมวิทยาศาสตร์การแพทย์ อธิบดีกรมอนามัย คณะบดีคณะแพทยศาสตร์ในมหาวิทยาลัย เป็นกรรมการโดยตำแหน่ง และกรรมการอื่นอีกมีจำนวนสิบคน ซึ่งจะเลือกตั้งจากสมาชิกสามัญของแพทยสภา และให้เลขาธิการแพทยสภาเป็นกรรมการและเลขานุการ

ให้คณะกรรมการเลือกตั้งกรรมการคนหนึ่งเป็นนายกแพทยสภา

การเลือกตั้งนายกแพทยสภาและกรรมการให้เป็นไปตามข้อบังคับของแพทยสภา

มาตรา ๑๒ ให้นายกแพทยสภาและกรรมการซึ่งได้รับเลือกตั้งมีวาระอยู่ในตำแหน่งคราวละสี่ปี และเมื่อพ้นจากตำแหน่งอาจได้รับเลือกตั้งใหม่อีกได้

มาตรา ๑๓ นอกจากการพ้นจากตำแหน่งตามวาระ กรรมการซึ่งได้รับเลือกตั้งพ้นจากตำแหน่งเมื่อ

(๑) ตาย

(๒) ลาออก

(๓) ขาดจากการเป็นสมาชิกสามัญของแพทยสภา

เล่ม ๘๕ ตอนที่ ๘๑ ราชกิจจานุเบกษา ๘ ตุลาคม ๒๕๑๑

เมื่อกรรมการซึ่งได้รับเลือกตั้งพ้นจากตำแหน่งก่อนวาระให้เลือกตั้งกรรมการแทนตำแหน่งที่ว่าง ถ้าระยะเวลาที่จะดำรงตำแหน่งตามมาตรา ๑๒ เหลือไม่ถึงหกเดือนจะไม่เลือกตั้งกรรมการแทนก็ได้

ให้กรรมการซึ่งได้รับเลือกตั้งตามวรรคสองอยู่ในตำแหน่งตามวาระของกรรมการที่ตนแทน

มาตรา ๑๔ การประชุมคณะกรรมการ ต้องมีกรรมการมาประชุมไม่น้อยกว่ากึ่งจำนวนของกรรมการทั้งหมดจึงจะเป็นองค์ประชุม ถ้าในการประชุมคราวใดนายกแพทยสภาไม่อยู่ในที่ประชุม หรือไม่สามารถปฏิบัติหน้าที่ได้ ให้กรรมการที่มาประชุมเลือกกรรมการด้วยกันคนหนึ่งเป็นประธานในที่ประชุม

ภายใต้บังคับมาตรา ๑๔ มติของที่ประชุมคณะกรรมการให้ออเสียงข้างมาก กรรมการคนหนึ่งมีเสียงหนึ่งเสียงในการลงคะแนน ถ้าคะแนนเสียงเท่ากันให้ประธานในที่ประชุมออกเสียงเพิ่มขึ้นอีกเสียงหนึ่งเป็นเสียงชี้ขาด

มาตรา ๑๕ ให้คณะกรรมการมีอำนาจและหน้าที่ ดังต่อไปนี้

(๑) ออกข้อบังคับการเข้าเป็นสมาชิกแพทยสภา และการขาดจากสมาชิกภาพ

(๒) ออกข้อบังคับกำหนดค่าจดทะเบียน ค่าบำรุง และค่าธรรมเนียมต่าง ๆ

(๓) ออกข้อบังคับการเลือกตั้งนายกแพทยสภาและกรรมการ

(๔) ออกข้อบังคับวางหลักเกณฑ์เกี่ยวกับการขอขึ้นทะเบียนและรับใบอนุญาต การออกใบอนุญาต แบบใบอนุญาต เป็นผู้ประกอบวิชาชีพเวชกรรม

(๕) ออกข้อบังคับว่าด้วยการรักษามรรยาทแห่งวิชาชีพเวชกรรม

(๖) ออกข้อบังคับว่าด้วยการประชุมคณะกรรมการหรืออนุกรรมการ ทั้งนี้ ภายใต้บังคับมาตรา ๑๔

(๗) ออกข้อบังคับเกี่ยวกับเรื่องอื่น ๆ ที่อยู่ภายในวัตถุประสงค์ของแพทยสภาหรือที่อยู่ในอำนาจหน้าที่ของแพทยสภาตามกฎหมายอื่น

(๘) บริหารกิจการทั่วไปของแพทยสภา

ภายใต้บังคับมาตรา ๑๕ ข้อบังคับของแพทยสภานั้น เมื่อได้ประกาศในราชกิจจานุเบกษาแล้ว ให้ใช้บังคับได้

มาตรา ๑๖ ให้คณะกรรมการมีอำนาจแต่งตั้งอนุกรรมการเพื่อทำการหรือพิจารณาเรื่องต่าง ๆ อันอยู่ในขอบเขตแห่ง

วัตถุประสงค์ของแพทยสภาได้ และให้นำมาตรา ๑๔ มาใช้
บังคับแก่การประชุมของอนุกรรมการโดยอนุโลม

มาตรา ๑๓ ในกิจการเกี่ยวกับบุคคลภายนอก ให้นายก
แพทยสภาหรือกรรมการอื่นซึ่งนายกแพทยสภามอบหมายเป็น
หนังสือ เป็นผู้แทนแพทยสภา

มาตรา ๑๔ สถานายกพิเศษจะเข้าฟังการประชุมและ
ชี้แจงแสดงความเห็นในที่ประชุมคณะกรรมการ หรือจะส่ง
ความเห็นเป็นหนังสือไปยังแพทยสภาในเรื่องใด ๆ ก็ได้

มาตรา ๑๕ มติของคณะกรรมการต้องได้รับความเห็นชอบ
ของสถานายกพิเศษก่อนจึงจะดำเนินการตามมตินั้นได้

ให้นายกแพทยสภาเสนอมติของคณะกรรมการต่อสถานายก
พิเศษโดยไม่ชักช้า สถานายกพิเศษอาจยับยั้งมตินั้นได้ ใน
กรณีที่ได้มีการยับยั้งภายในสิบห้าวัน นับแต่วันที่ได้รับมติที่
นายกแพทยสภาเสนอ ให้ถือว่าสถานายกพิเศษให้ความเห็น
ชอบด้วยมตินั้น

ถ้าสถานายกพิเศษยับยั้งมติใด ให้คณะกรรมการประชุม
พิจารณาอีกครั้งหนึ่ง ในการประชุมนั้นถ้ามีเสียงยืนยันมติถึง
สามในสี่ของจำนวนกรรมการทั้งคณะก็ให้ดำเนินการตามมตินั้น
ได้

มาตรา ๒๐ ให้นายกแพทยสภาแต่งตั้งเลขาธิการแพทยสภาคนหนึ่งด้วยความเห็นชอบของคณะกรรมการ มีหน้าที่รับผิดชอบในการรักษาทะเบียนผู้ประกอบวิชาชีพเวชกรรมและในกิจการอื่นทั่วไป

เลขาธิการแพทยสภาต้องเป็นผู้ประกอบวิชาชีพเวชกรรม

มาตรา ๒๑ ห้ามมิให้ผู้ใดประกอบวิชาชีพเวชกรรมหรือแสดงด้วยวิธีใด ๆ ว่า พร้อมทั้งจะประกอบวิชาชีพเวชกรรมโดยมิได้ขึ้นทะเบียนและรับใบอนุญาตเป็นผู้ประกอบวิชาชีพเวชกรรมจากคณะกรรมการตามพระราชบัญญัตินี้ เว้นแต่ในกรณีต่อไปนี้

(๑) การช่วยเหลือเย็บเย็บยาผู้ป่วยตามศีลธรรม โดยไม่รับสินจ้างรางวัล แต่การช่วยเหลือเย็บเย็บยาดังกล่าวจะต้องมิใช่เป็นการฉีดยาหรือฉีดยาสารใด ๆ เข้าไปในร่างกายผู้ป่วย หรือให้ยาอันตราย หรือยาควบคุมพิเศษตามกฎหมายว่าด้วยยาแก่ผู้ป่วย

(๒) นักเรียนแห่งสถานศึกษาของรัฐบาลหรือสถานศึกษาที่รัฐบาลอนุมัติให้จัดตั้งหรือสถานศึกษาอื่นที่คณะกรรมการรับรอง กระทำการฝึกหัดในความควบคุมของเจ้าหน้าที่ผู้ฝึกหัด ซึ่งเป็นผู้ประกอบวิชาชีพเวชกรรม

(๓) บุคคลซึ่งกระทรวง ทบวง กรม องค์การบริหารส่วนจังหวัด เทศบาล สุขาภิบาล องค์การบริหารส่วนตำบลหรือ

สภากาชาดไทย มอบหมายให้ประกอบวิชาชีพเวชกรรมในความ
ควบคุมของเจ้าหน้าที่ซึ่งเป็นผู้ประกอบวิชาชีพเวชกรรม ทั้งนี้
ตามระเบียบที่รัฐมนตรีกำหนดโดยประกาศในราชกิจจานุเบกษา

(๔) การประกอบวิชาชีพเวชกรรมของที่ปรึกษาหรือผู้
เชี่ยวชาญของทางราชการ ซึ่งมีใบอนุญาตเป็นผู้ประกอบวิชา
ชีพเวชกรรมของต่างประเทศ ทั้งนี้โดยอนุมัติของคณะกรรมการ

(๕) ผู้ประกอบโรคศิลปะตามกฎหมายว่าด้วยการ
ควบคุมการประกอบโรคศิลปะซึ่งประกอบโรคศิลปะตามข้อ
จำกัด และเงื่อนไขตามกฎหมายว่าด้วยการควบคุมการประกอบ
โรคศิลปะ

มาตรา ๒๒ การขอขึ้นทะเบียนและรับใบอนุญาต การ
ออกใบอนุญาตและแบบใบอนุญาตเป็นผู้ประกอบวิชาชีพเวช
กรรมให้เป็นไปตามข้อบังคับของแพทยสภา

มาตรา ๒๓ ผู้ขอขึ้นทะเบียนและรับใบอนุญาตเป็นผู้
ประกอบวิชาชีพเวชกรรมต้องเป็นสมาชิกสามัญแห่งแพทยสภา
และต้องมีความรู้ในวิชาชีพเวชกรรมตามมาตรา ๒๔

มาตรา ๒๔ ความรู้ในวิชาชีพเวชกรรมของผู้ขอขึ้นทะเบียน
และรับใบอนุญาตเป็นผู้ประกอบวิชาชีพเวชกรรม คือ

(๑) มีปริญญาสำหรับสาขาเวชกรรมจากสถานศึกษาในประเทศไทยที่คณะกรรมการรับรอง แต่คณะกรรมการอาจสอบความรู้ก่อนก็ได้ และต้องได้ปฏิบัติงานในโรงพยาบาลหรือสถาบันทางแพทย์เป็นเวลาไม่น้อยกว่าหนึ่งปีภายหลังวันที่สถานศึกษาได้อนุมัติให้ปริญญาแล้ว และเป็นที่พอใจของคณะกรรมการ

(๒) มีปริญญาหรือประกาศนียบัตรสำหรับสาขาเวชกรรมจากสถานศึกษาในต่างประเทศ และได้รับอนุญาตให้เป็นผู้ประกอบวิชาชีพเวชกรรมในประเทศที่ตนได้รับปริญญาหรือประกาศนียบัตร และคณะกรรมการได้สอบความรู้เป็นที่พอใจแล้ว ถ้าเป็นคนไทย ไม่จำเป็นต้องเป็นผู้ได้รับอนุญาตให้เป็นผู้ประกอบวิชาชีพเวชกรรมในประเทศที่ผู้นั้นได้รับปริญญาหรือประกาศนียบัตร แต่ต้องมีใบรับรองของโรงพยาบาลหรือสถาบันทางแพทย์ในต่างประเทศหรือในประเทศไทยแสดงว่าได้ปฏิบัติงานในโรงพยาบาลหรือสถาบันทางแพทย์นั้นมาแล้วเป็นเวลาไม่น้อยกว่าหนึ่งปีภายหลังวันที่ได้รับปริญญาหรือประกาศนียบัตร และเป็นที่พอใจของคณะกรรมการ

มาตรา ๒๕ ผู้ประกอบวิชาชีพเวชกรรมต้องรักษามรรยาทแห่งวิชาชีพเวชกรรมตามที่กำหนดไว้ในข้อบังคับ

มาตรา ๒๖ บุคคลผู้ได้รับความเสียหายเพราะการประพฤติ
ผิดมรรยาทแห่งวิชาชีพเวชกรรมตามที่กำหนดไว้ในข้อบังคับของ
ผู้ประกอบวิชาชีพเวชกรรมผู้ใดมีสิทธิกล่าวหาผู้ประกอบวิชาชีพ
เวชกรรมผู้นั้นว่าประพฤติผิดมรรยาทแห่งวิชาชีพเวชกรรม โดย
ทำเรื่องราวกล่าวหาขึ้นต่อคณะกรรมการ

สิทธิกล่าวหาดังกล่าวในวรรคหนึ่งสิ้นสุดลงเมื่อพ้นกำหนด
หนึ่งปีนับแต่วันที่ผู้ได้รับความเสียหายรู้เรื่องการประพฤติผิด
มรรยาทของผู้ประกอบวิชาชีพเวชกรรม และรู้ตัวผู้ประพฤติผิด
ทั้งนี้ไม่เกินสามปีนับแต่วันที่มีการประพฤติผิดมรรยาทแห่งวิชาชีพ
เวชกรรม

การถอนเรื่องราวกล่าวหาที่ได้ยื่นไว้แล้วตามวรรคหนึ่งไม่
เป็นเหตุให้ระงับการดำเนินการตามพระราชบัญญัตินี้

มาตรา ๒๗ เมื่อคณะกรรมการได้รับเรื่องราวกล่าวหาตาม
มาตรา ๒๖ และเห็นสมควรให้มีการสอบสวนก็ดี หรือเมื่อกรณี
ปรากฏแก่คณะกรรมการว่ามีพฤติการณ์อันสมควรให้มีการ
สอบสวนผู้ประกอบวิชาชีพเวชกรรมผู้ใดเกี่ยวกับมรรยาท
แห่งวิชาชีพเวชกรรมตามที่กำหนดไว้ในข้อบังคับก็ดี ให้คณะ
กรรมการแต่งตั้งอนุกรรมการไม่น้อยกว่าสามคนทำการสอบสวน

เพื่อการนี้ให้อนุกรรมการสอบสวนมีอำนาจเรียกบุคคลใด ๆ มาให้ถ้อยคำ และมีหนังสือแจ้งให้บุคคลใด ๆ ส่งเอกสารหรือวัตถุเพื่อประโยชน์แก่การสอบสวนได้

ในการปฏิบัติหน้าที่ของอนุกรรมการสอบสวนตามพระราชบัญญัตินี้ ให้อนุกรรมการสอบสวนเป็นเจ้าพนักงานตามประมวลกฎหมายอาญา

มาตรา ๒๘ ก่อนเริ่มทำการสอบสวน ให้อนุกรรมการสอบสวนแจ้งข้อกล่าวหาหรือเรื่องที่จะทำการสอบสวนพร้อมด้วยส่งสำเนาเรื่องราวกล่าวหาหรือสำเนาเรื่องที่จะทำการสอบสวนนั้น ถ้ามี แก่ผู้ประกอบวิชาชีพเวชกรรมผู้ถูกกล่าวหา ผู้ประกอบวิชาชีพเวชกรรมผู้ถูกกล่าวหา จะทำคำชี้แจงหรือไม่ก็ได้ ถ้าจะชี้แจงให้ยื่นคำชี้แจงต่ออนุกรรมการสอบสวนภายในสิบห้าวัน นับแต่วันได้รับแจ้งจากอนุกรรมการสอบสวน หรือภายในกำหนดเวลาซึ่งอนุกรรมการสอบสวนจะขยายให้

มาตรา ๒๙ เมื่ออนุกรรมการสอบสวนได้ทำการสอบสวนเสร็จสิ้นแล้วให้เสนอสำนวนการสอบสวนพร้อมทั้งความเห็นต่อคณะกรรมการ เพื่อวินิจฉัยชี้ขาดตามมาตรา ๓๐

มาตรา ๓๐ ให้คณะกรรมการพิจารณาสำนวนการสอบสวนและความเห็นตามที่อนุกรรมการเสนอ ในการนี้คณะกรรมการ

จะให้อนุกรรมการทำการสอบสวนเพิ่มเติมก่อนมีคำสั่งชี้ขาดก็ได้

คณะกรรมการมีอำนาจวินิจฉัยและทำคำสั่งชี้ขาดได้อย่างใดอย่างหนึ่ง ดังต่อไปนี้

- (๑) ยกข้อกล่าวหา
- (๒) ว่ากล่าวตักเตือน
- (๓) ภาคทัณฑ์
- (๔) พักใช้ใบอนุญาต
- (๕) เพิกถอนใบอนุญาต

คำสั่งชี้ขาดของคณะกรรมการให้เป็นที่สุด

มาตรา ๓๑ ผู้ประกอบวิชาชีพเวชกรรมซึ่งอยู่ในระหว่างถูกสั่งพักใช้ใบอนุญาตผู้ใด ถูกศาลพิพากษาลงโทษตามมาตรา ๓๖ และคดีถึงที่สุดแล้ว ให้คณะกรรมการสั่งเพิกถอนใบอนุญาต

มาตรา ๓๒ เมื่อปรากฏว่าผู้ประกอบวิชาชีพเวชกรรมผู้ใดขาดจากการเป็นสมาชิกสามัญของแพทยสภา ให้คณะกรรมการสั่งเพิกถอนใบอนุญาต

มาตรา ๓๓ คำสั่งพักใช้ใบอนุญาตตามมาตรา ๓๐ ให้สั่งพักได้ครั้งละไม่เกินหกเดือน

มาตรา ๓๔ คำสั่งพักใช้ใบอนุญาตและคำสั่งเพิกถอนใบอนุญาต ให้ทำเป็นหนังสือและแจ้งไปยังผู้ประกอบวิชาชีพเวชกรรมที่ถูกสั่งพักใช้ใบอนุญาตหรือถูกสั่งเพิกถอนใบอนุญาตเพื่อทราบ

ในระหว่างถูกสั่งพักใช้ใบอนุญาต ให้ถือว่าผู้ถูกสั่งพักใช้ใบอนุญาตเป็นผู้ที่มีได้ขึ้นทะเบียนและรับใบอนุญาตเป็นผู้ประกอบวิชาชีพเวชกรรมตามพระราชบัญญัตินี้

มาตรา ๓๕ ผู้ประกอบวิชาชีพเวชกรรมซึ่งถูกสั่งเพิกถอนใบอนุญาตอาจขอรับใบอนุญาตอีกได้เมื่อพ้นกำหนดสองปีนับแต่วันถูกสั่งเพิกถอนใบอนุญาต แต่เมื่อคณะกรรมการได้พิจารณาคำขอรับใบอนุญาตและไม่ยอมออกใบอนุญาตให้ ผู้นั้นจะยื่นคำขอรับใบอนุญาตได้อีกต่อเมื่อสิ้นระยะเวลาหนึ่งปีนับแต่วันที่คณะกรรมการปฏิเสธการออกใบอนุญาต ถ้าคณะกรรมการปฏิเสธการออกใบอนุญาตในครั้งที่สองนี้แล้ว ผู้นั้นหมดสิทธิขอรับใบอนุญาตอีกต่อไป

มาตรา ๓๖ ผู้ใดฝ่าฝืนมาตรา ๒๑ ต้องระวางโทษจำคุกไม่เกินสามปี หรือปรับไม่เกินหนึ่งหมื่นบาท หรือทั้งจำทั้งปรับ

มาตรา ๓๗ ผู้ใดได้ขึ้นทะเบียนและรับใบอนุญาตให้เป็นผู้ประกอบโรคศิลปะแผนปัจจุบันชั้นหนึ่ง สาขาเวชกรรม ตาม

เล่ม ๘๕ ตอนที่ ๕๑ ราชกิจจานุเบกษา ๘ ตุลาคม ๒๕๑๑

กฎหมายว่าด้วยการควบคุมการประกอบโรคศิลป์อยู่แล้วใน
วันที่ประกาศพระราชบัญญัตินี้ในราชกิจจานุเบกษา ให้ถือว่า
ผู้นั้นเป็นสมาชิกสามัญของแพทยสภาโดยชอบด้วยพระราช
บัญญัตินี้ และต้องปฏิบัติตามข้อบังคับที่จะตราขึ้น ตาม
มาตรา ๑๕

มาตรา ๓๘ ผู้ใดได้ขึ้นทะเบียนและรับใบอนุญาตเป็นผู้
ประกอบโรคศิลป์ปะแผนปัจจุบันชั้นหนึ่ง สาขาเวชกรรมหรือ
เป็นผู้ได้รับหนังสืออนุมัติแสดงว่าเป็นผู้มีความรู้ความชำนาญ
โดยเฉพาะในการประกอบโรคศิลป์อย่างหนึ่งอย่างใด ตาม
กฎหมายว่าด้วยการควบคุมการประกอบโรคศิลป์ และใบ
อนุญาตหรือ หนังสืออนุมัตินั้นยังคงใช้ได้ในวันที่ประกาศ
พระราชบัญญัตินี้ในราชกิจจานุเบกษา ให้ถือว่าผู้นั้นได้ขึ้น
ทะเบียนและรับใบอนุญาตเป็นผู้ประกอบวิชาชีพเวชกรรมหรือ
เป็นผู้ได้รับวุฒิบัตรตามพระราชบัญญัตินี้

มาตรา ๓๙ ในระยะเริ่มแรกที่ยังมิได้เลือกตั้งกรรมการอื่น
ให้คณะกรรมการประกอบด้วยกรรมการโดยตำแหน่งตาม
มาตรา ๑๑ และให้ปลัดกระทรวงสาธารณสุขทำหน้าที่นายกแพทย
สภา และให้เลขาธิการนายทะเบียนตามพระราชบัญญัติควบคุม

เล่ม ๘๕ ตอนที่ ๘๑ ราชกิจจานุเบกษา ๘ ตุลาคม ๒๕๑๑

การประกอบโรคศิลปะ พุทธศักราช ๒๕๑๕ ทำหน้าที่เลขาธิการ
แพทยสภา ทั้งนี้จนกว่าจะได้เลือกตั้งกรรมการอื่น

มาตรา ๔๐ ในระหว่างที่ยังมิได้ออกข้อบังคับว่าด้วยการ
รักษามรยาตแห่งวิชาชีพเวชกรรมตามพระราชบัญญัตินี้ ให้
กฎกระทรวงว่าด้วยมรยาตแห่งวิชาชีพที่ออกตามความใน
พระราชบัญญัติควบคุมการประกอบโรคศิลปะ พุทธศักราช
๒๕๑๕ คงใช้บังคับได้ต่อไปจนกว่าจะมีข้อบังคับว่าด้วยการ
รักษามรยาตแห่งวิชาชีพเวชกรรมซึ่งออกตามพระราชบัญญัตินี้
ใช้บังคับ

ในระหว่างที่ยังมิได้ออกกฎกระทรวง กำหนดค่าธรรมเนียม
ตามพระราชบัญญัตินี้ให้กฎกระทรวงกำหนดค่าธรรมเนียมที่
ออกตามความในพระราชบัญญัติควบคุมการประกอบโรคศิลปะ
พุทธศักราช ๒๕๑๕ คงใช้บังคับได้ต่อไปจนกว่าจะมีกฎกระทรวง
กำหนดค่าธรรมเนียมซึ่งออกตามพระราชบัญญัตินี้ใช้บังคับ

มาตรา ๔๑ ให้รัฐมนตรีว่าการกระทรวงสาธารณสุขรักษา
การตามพระราชบัญญัตินี้ และให้มีอำนาจออกกฎกระทรวง
กำหนดค่าธรรมเนียมไม่เกินอัตราท้ายพระราชบัญญัตินี้ และ
กำหนดกิจการอื่นเพื่อปฏิบัติการตามพระราชบัญญัตินี้

เล่ม ๘๕ ตอนที่ ๕๑ ราชกิจจานุเบกษา ๘ ตุลาคม ๒๕๑๑

กฎกระทรวงนั้นเมื่อได้ประกาศในราชกิจจานุเบกษาแล้ว
ให้ใช้บังคับได้

ผู้รับสนองพระบรมราชโองการ

จอมพล ถนอม กิตติขจร

นายกรัฐมนตรี

อัตรากำลังธรรมเนียม

(๑)	ค่าขึ้นทะเบียนรับใบอนุญาตให้
เป็นผู้ประกอบวิชาชีพเวชกรรม	๑๐๐ บาท
(๒)	ค่าหนังสือรับรองการขึ้นทะเบียน
ผู้ประกอบวิชาชีพเวชกรรม	ฉบับละ ๕๐ บาท
(๓)	ค่าหนังสืออนุมัติหรือวุฒิบัตร
แสดงความรู้หรือความชำนาญ
ในการประกอบวิชาชีพเวชกรรม	ฉบับละ ๑๐๐ บาท
(๔)	ค่าสมัครสอบ	ครั้งละ ๑๐๐ บาท
(๕)	ค่าใบอนุญาต	ฉบับละ ๒๐ บาท

เล่ม ๘๕ ตอนที่ ๕๑ ราชกิจจานุเบกษา ๘ ตุลาคม ๒๕๑๑

หมายเหตุ :— เหตุผลในการประกาศใช้พระราชบัญญัติฉบับนี้ คือ โดยที่ ในปัจจุบันการประกอบโรคศิลปะสาขาเวชกรรมยังอยู่ในความควบคุมของคณะกรรมการควบคุมการประกอบโรคศิลปะ ซึ่งทำหน้าที่ควบคุมทั้งการประกอบโรคศิลปะสาขาเวชกรรม ทันตกรรม เภสัชกรรม การพยาบาล และการผดุงครรภ์ และโดยที่ผู้ประกอบโรคศิลปะสาขาเวชกรรมมีจำนวนมากพอที่จะจัดตั้งแพทยสภาเพื่อทำหน้าที่การประกอบโรคศิลปะสาขาเวชกรรมขึ้นโดยเฉพาะ จึงสมควรตรากฎหมายว่าด้วยวิชาชีพเวชกรรมขึ้น เพื่อให้การควบคุมการประกอบวิชาชีพเวชกรรมแยกออกจากการควบคุมการประกอบโรคศิลปะ และให้มีแพทยสภาทำหน้าที่ควบคุมการประกอบวิชาชีพเวชกรรมแทนคณะกรรมการควบคุมการประกอบโรคศิลปะ